

Stema Patriarhiei

CERȘETORI ȘI VAGABONZI

Străzile Capitalei au început din nou să fie pline de o sumedenie de bărbați și de femei cari, — suferind în realitate sau numai afectând o infirmitate, — cerșesc, fie la un colț de stradă, fie în fața unui local frecventat, este departe de noi gândul de a spune că suferința omenească, ori simpla apăsare dureroasă a lipsei n'ar merita sollicitudinea publicului, ori a autorităților. Dar nu trebuie de loc pierdut din vedere faptul că în marea majoritate a cazurilor e vorba de oameni care simulează, sau boala sau sărăcia.

Capitala e plină, azi de profesioniști ai cerșitului, cari operează nesupărați de nimeni, chiar în văzul autorităților.

Suferinzi reali, doborâți de boli și de neputințe sau simpli exploatați ai carității publice, ei constituie o rușine care nu poate fi în nici un caz permisă. Pentru prima categorie, pentru acei pe cari infirmitatea i-a ruinat, punându-i în imposibilitate de a munci, este o datorie de umanitate, ca autoritatea prin organele sale, să intervină, ușurându-le, pe cât se poate, durerile restului de viață, ori încercând o tămăduire a bolilor rămase fără căutare.

Oamenii din această categorie nu pot fi lăsați în nici un caz liberi, — în însuși interesul lor ca și în interesul unei societăți primejduite de tot felul de contagiumi.

Pentru ceilalți, pentru simulați, legea să se aplice imediat, fiindcă este o lege care prevede cazul lor.

Țigănci în picioarele goale și cu fustele murdare, curgând pe ele, purtând în brațe un copil pe care nu șovăesc uneori să-l schilodească, ori femei fără pic de inimă care ies din mahalalele mizeriei, ducând în brațe un copil „luat cu chirie“, — să fie exemplar pedepsiți. Se la fel să se facă și cu bărbații cari, înfășurându-și în cârpe oribile niște răni imaginare, stau trântiți în țărână, urmărind, cu mâna întinsă, pe trecători. Ingăduința, trecerea cu nepăsare pe lângă această odioasă mulțime, constituie o greșală.

Censor

Vorbe bătrânești

— Din bun, și bun și rău, ca și dintr'un lemn și cruce și măciucă.

— Când calul se cojește de picioarele dinapoi să dai în cap potcovarului, iar când se cojește de picioarele dinainte, să dai în cap calului.

— Boii bătrâni fac brazda dreaptă.

— Când n'are plugarul, n'are nici nădrăgarul.

— Cine ia brazda prea lată, rămâne cu ea neîngropată.

— Nu-i harnic cine muncește, c-i harnic cine agonisește.

— Sluga și cocoșul trei ani să nu-i ții, dacă vrei să-ți meargă treburile vîi.

— Vântul n'aruncă la pământ buruienile, ci copacii cei mari.

— Nu măsura pe alții cu palma ta.

N. Hoguea